

[Handelsministeren]

kan komme på tale, når det drejer sig om tilslutningspligt.

Hr. Svend Haugaard påpegede nødvendigheden af, at man begynder at uddanne folk med henblik på den udvikling, vi er inde i. Jeg kan sige, at der er etableret et udvalg om uddannelsesproblemet, og det er et udvalg, der er dannet af LO og arbejdsgiverne.

Med hensyn til norsk olie til nødforsyning foreligger der ingen aftaler, og der er heller ikke forhandlinger om sådanne aftaler. Nordmændene vil gerne sælge al den olie, vi vil have, blot vi vil betale over verdensmarkedsprisen. Men man kan jo altid købe olie, hvis man går tilstrækkelig højt op i pris.

Svend Haugaard nævnte også forskellen mellem anvendelsen af de 2 og de 3 mia m³ i Danmark. Foreløbig er tanken jo, at vi, inden plateauet i første fase nås, skal have taget stilling til, hvad der videre skal ske. I øjeblikket arbejder vi med den reducerede investeringsplan.

Endelig må det vel være rigtigt i anledning af de angreb eller den stærke kritik, der er kommet fra hr. Wilhjelm, der også kom ind på spørgsmålet om udvindingstakten og regeringens indflydelse på denne eller manglende indflydelse på denne, at sige, at det er et af de centrale spørgsmål i tilrettelæggelsen af udvindingstakten i naturgasproduktionen, det er et af de centrale spørgsmål i forhandlingerne mellem DONG og DUC, og det samme vil være tilfældet i enhver anden kontrakt om gasleverancer mellem producent og gaskøber.

I den givne situation, hvor forhandlingerne er i fuld gang, finder jeg det ikke rigtigt at gå nærmere ind på dette spørgsmål, men det må dog understreges, at problemet ikke må forveksles med myndighedernes indseende med bevillingshaverens indvindingsvirksomhed. Dette indseende berøres naturligvis ikke af kommercielle aftaler, og som det er sket i de senere tilladelser fra handelsministeriet, vil der også i fremtiden i vilkårene for tilladelse til indvinding af olie eller gas være bestemmelser om størrelsen af den maksimalt tilladelige daglige produktion. Sådanne vilkår fastsættes efter indstilling fra tilsynet sammen med bevillingshaverne og med det hovedsigte at opnå den sammenlagt størst mulige udnyttelse af de tilstedeværende reserver. Det indgår i denne forbindelse i vilkårene, at man ved vurderingen af behovet

for vilkår til sikring af statens interesser også tager hensyn til bevillingshaverens behov for et bæredygtigt økonomisk grundlag for et fortsat virke.

For gasindvindingens vedkommende har tilsynet i redegørelsen af den 1. maj 1978, bilagt rapport fra det amerikanske konsulentfirma DeGoyler & McNaughton, givet en indstilling om de generelle forhold, der bør tages i betragtning ved produktionens tilrettelæggelse.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg er ked af, at jeg må gøre handelsministeren opmærksom på, at man ifølge forretningsordenens § 26 benævner medlemmerne hr., fru eller frøken med tilføjelse af navn.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Ja, man skal jo høre meget, når hr. Karl-skov Jensen nu begynder at lægge op til, at dette skulle være en god forretning. Regnestykket med de mange milliarder kroner opstår jo ved, at de forudsætninger, som man havde med hensyn til de offentlige investeringer, sandsynligvis ikke holder. Det koster noget med 100 kr. i olie for en gigakalorie og i naturgas 40 kr. for en gigakalorie. Hvis man indsnævrer det, så det bliver 90 og 50, kr. og vi forventer, at vi skal have 700 mill. Gcal op til år 2000, så er de første 14 mia kr. jo dér. Det er det, der gør, at dette vil være en meget dårlig forretning.

Når hr. Wilhjelm siger, at den holder jo ikke, den argumentation med naturgasnettet, ja, så drejer det sig jo om, hvilken pris der vil være på gassen. Hvis vi nu ved, at der vil ske en udvidelse på 44 pct. i det europæiske naturgasnet, og vi ved, at de vil presse prisen op på den gas, de ellers skulle importere fra Algeriet og fra Rusland, så betyder det altså, at det vil være en dårligere og dårligere forretning at hive gassen ind til os og etablere et fordelingsnet for en vare, der vil stige stærkt.

Og med hensyn til, at det forsyningsmæssigt skulle give stor sikkerhed, at vi har 15 pct., som hr. Svend Haugaard var inde på, ja, så er det da rigtigt, at forsyningsvigt vil ramme dem, der ikke har naturgasopvarmning. Men stadig væk er der jo det økonomiske aspekt, at vi forringer vores muligheder ved at belaste samfundsøkonomien med me-